II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 22. marts 1988

om ændring, for så vidt angår visse investeringsinstitutters investeringspolitik, af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)

(88/220/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger :

I henhold til artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 85/611/EØF (4), må et investeringsinstitut højst investere 5 % af sin formue i værdipapirer, der er udstedt af samme emittent ; denne procentsats kan i givet fald forhøjes til 10 % ;

denne grænser skaber særlige problemer for de investeringsinstitutter, der er etableret i Danmark, når de pågældende institutter ønsker at investere en betydelig del af deres formue på det nationale obligationsmarked, da dette marked er domineret af realkreditobligationer, og da antallet af institutter, der udsteder sådanne obligationer, er meget begrænset ;

sådanne realkreditobligationer er i Danmark underkastet nærmere regler og et særligt tilsyn, der har til formål at beskytte ihændehaverne og er efter lovgivningen sidestillet med obligationer, der udstedes eller garanteres af staten ;

artikel 22, stk. 3, i direktiv 85/611/EØF indeholder en undtagelse fra samme artikels stk. 1 og 2 for det tilfælde, at obligationerne er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, og giver i så fald investeringsinstitutterne tilladelse til bl.a. at investere op til 35 % af deres formue i sådanne obligationer ;

en lignende, men mere begrænset undtagelse er berettiget for så vidt angår obligationer fra den private sektor, som, selv om der ikke foreligger statsgaranti, dog giver investorerne en tilsvarende sikkerhed på grund af de særlige regler, som finder anvendelse på dem ; undtagelsen bør derfor udvides til at omfatte alle sådanne obligationer, der er i overensstemmelse med fælles fastsatte kriterier, idet det overlades til medlemsstaterne at udarbejde en fortegnelse over de obligationer, som de i givet fald agter at lade være omfattet af en undtagelsesbestemmelse, ligesom der bør fastsættes en fremgangsmåde for underretning af de øvrige medlemsstater svarende til den, der gælder efter artikel 20 i direktiv 85/611/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

I artikel 22 i direktiv 85/611/EØF indsættes følgende stykker :

»4. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1 nævnte grænse til højst 25 % for visse obligationer, når de er udstedt af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt skal provenuet fra udstedelsen af disse

(1) EFT nr. C 155 af 21. 6. 1986, s. 4.
(2) Udtalelse offentliggjort i EFT nr. C 125 af 11. 5. 1987, s. 162 og afgørelse af 10. februar 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(3) EFT nr. C 333 af 29. 12. 1986, s. 10.
(4) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3.

obligationer i henhold til loven investeres i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side.

I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer mere end 5 % af sin formue i de i første afsnit nævnte obligationer fra samme emittent, må den samlede værdi af denne investering ikke overstige 80 % af instituttets formue.

Medlemsstaterne tilstiller i henhold til artikel 20, stk. 1, Kommissionen en fortegnelse over ovennævnte obligationskategorier og emittentkategorier, der i henhold til lovgivningen og de i første afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at emittere obligationer, som opfylder ovennævnte kriterier. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om betydningen af de tilbudte garantier. Den i artikel 20, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde finder anvendelse.

5. Der tages ved anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede grænse på 40 % ikke hensyn til de i stk. 3 og 4 omhandlede værdipapirer.

De i stk. 1, 2, 3 og 4 fastsatte grænser må ikke kumuleres, og investeringer, der i overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4 finder sted i værdipapirer udstedt af samme emittent, må derfor ikke under nogen omstændigheder sammenlagt overstige 35 % af investeringsinstuttets formue.«

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden for samme frister som de i direktiv 85/611/EØF omhandlede. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 1988.

På Rådets vegne

M. BANGEMANN

Formand